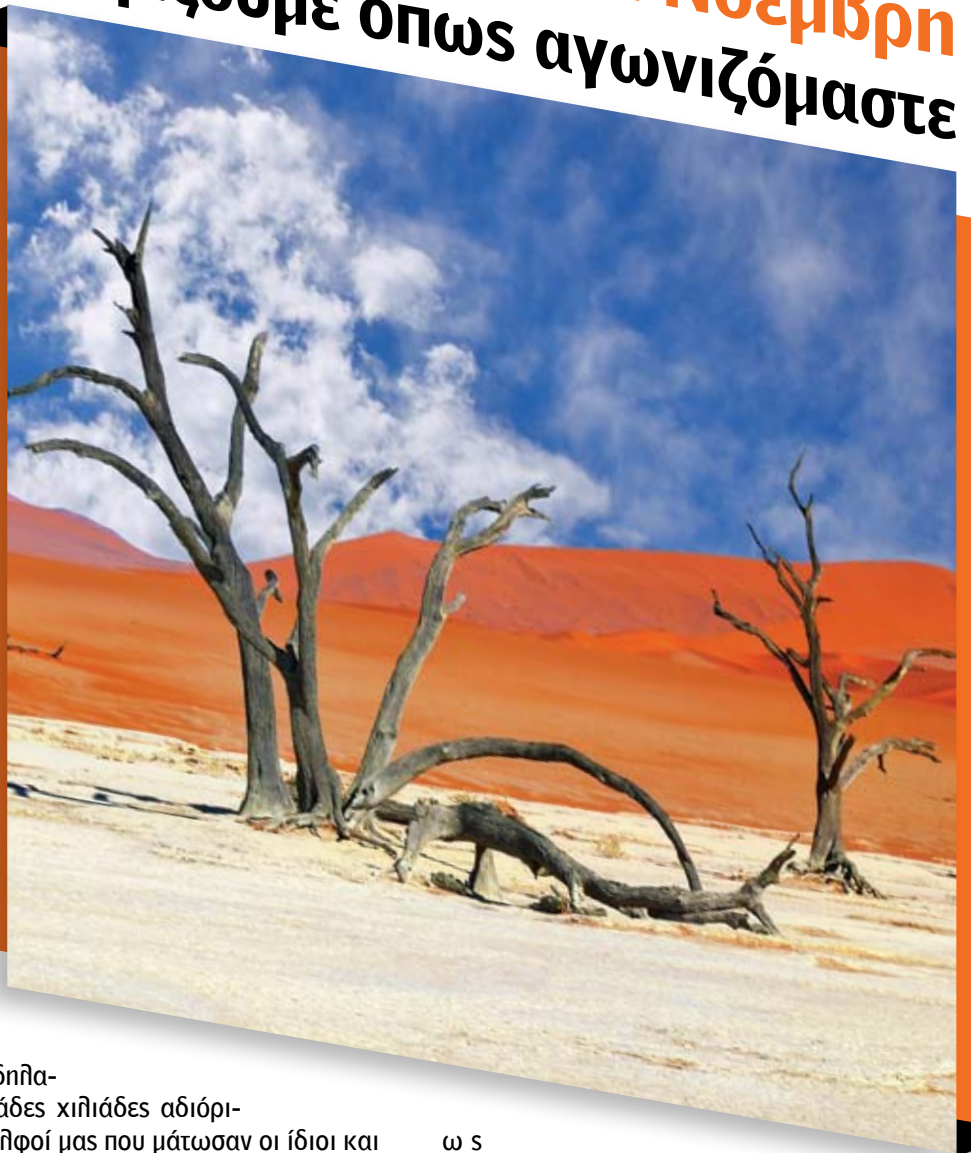

Τετάρτη 2 Νοέμβρη
Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε

Με τον καιρό
να 'ναι κόντρα...

Πρόσεξε μη σε στεγνώσει η έρημος!
Έχω κατά καιρούς διασχίσει
διάφορες ερήμους κι έχω μια
εμπειρία σχετικά. Φυσικά κάθε
έρημος έχει διαφορετική φύση έχει
εκτός από διαφορετική έξοδο. Αλλά είμαι
πεισμένος πως η έρημος
και διαφορετική έχει και διέξοδο,
και διαφορετική έχει και διέξοδο,
πάντα έχει και οάσεις και διέξοδο,
αρκεί να μην παραπληνηθείς και
προλάβει να σε στεγνώσει.

Την ώρα που ο υπουργός ευαγγελιζόταν την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων από το πρώτο κιόλας κουδούνι, χιλιάδες κενά παρέμεναν στα σχολεία. Η πρώτη εντύπωση να μείνει, της δήθεν «ομαλής» λειτουργίας των σχολείων. Και τώρα που οι κάμερες του αγιασμού έφυγαν, ποιος συζητάει για τα κενά που ακόμα υπάρχουν; Ποιος ασχολείται με το μεγαλύτερο κενό που θα είναι στη ζωή χιλιάδων συναδέλφων μας που θα μείνουν φέτος χωρίς δουλειά, **αφού το ενιαίο σχολείο του Φίλη εξαφάνισε χιλιάδες θέσεις εργασίας;**

«Η παιδεία δεν μπορεί να κινείται ερήμην της ανάπτυξης», «πέρισι έγιναν σπατάλες», «οι δάσκαλοι είναι συγκεντρωμένοι στην Αθήνα», «οι δάσκαλοι δεν ξέρουν μαθηματικά», «μόνιμοι διορισμοί από άλλη κυβέρνηση» δήλωσε ο υπουργός. Δηλώσεις που σηματοδοτούν τη συνέχιση των περικοπών, τις μετακινήσεις εκπαιδευτικών, δηλώσεις που περιγράφουν το φθινό, ευέλικο σχολείο των μνημονίων και της εφαρμογής των οδηγιών του ΟΟΣΑ. Ο υπουργός Παιδείας δηλώνει, ότι «φέτος επιτέλους επιστρέφουμε στην κανονικότητα». Μάλιστα. Πρέπει λοιπόν να πιστέψουμε και να αποδεχτούμε ότι όλα αυτά που ζούμε είναι «κανονικά». Από κει που μας λέγανε ότι οδηγούνται στις πολιτικές που εφαρμόζουν «γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς», τώρα **μας λένε ότι έτσι πρέπει να είναι!** Μας ζητούν να

αποδεχτούμε, δηλαδή, ότι δεκάδες χιλιάδες αδιόριστοι συναδέλφοί μας που μάτωσαν οι ίδιοι και οι γονείς τους για να σπουδάσουν δεν έχουν δικαίωμα να διεκδικούν μια θέση στο σχολείο. Ότι είναι πια «κανονικότητα» **οι μηδενικοί διορισμοί, η μείωση των προσλήψεων και των δαπανών για τα σχολεία**, οι μη στελεχωμένες δομές. Ότι «κανονικότητα» είναι να υπάρχουν **εκπαιδευτικοί που γίνονται λίστιχο ανάμεσα στο πρωινό πρόγραμμα και το ολοήμερο, που κομματιάζονται σε τρία και πέντε σχολεία**, εκπαιδευτικοί που μετακινούνται όπου ζητηθεί και όταν ζητηθεί, αρκεί την ημέρα του αγιασμού να παραταχθούν χαμογελαστοί για τη φωτογραφία των δελητών ειδήσεων!

Το Σχολείο στη σκιά του Μνημονίου

Το σχολείο της Διαμαντοπούλου, αντικαθίσταται από το σχολείο Φίλη, με τις δύο υπουργικές αποφάσεις για το νέο «ενιαίο» ολοήμερο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο. Στην πραγματικότητα δύο σχολεία με τον ίδιο παρονομαστή.

Η υπουργική απόφαση για το «νέο» δημοτικό σχολείο συνιστά μηχανισμό εξοικονόμησης και δημοσιονομικής προσαρμογής της εκπαίδευσης στη μνημονιακή πολιτική της κοινωνικής πλειθασίας.

Το ωρολόγιο πρόγραμμα λειτουργεί πλέον

ως δημοσιονομικός κόφτης στο πεδίο της εκπαίδευσης με στόχο την εξαφάνιση των εκπαιδευτικών κενών και τη δημιουργία τεράστιων τεχνητών πλεονασμάτων. Αλληλιώνονται είτε συρρικνώνονται το ολοήμερο, η ενισχυτική διδασκαλία, οι τάξεις υποδοχής, τα τμήματα ένταξης. Αποτέλεσμα: **το σχολείο κατακερματίζεται, το πρόγραμμά του διαμορφώνεται και αναδιαμορφώνεται με βάση τους μνημονιακούς περιορισμούς, χιλιάδες αναπληρωτές απολύονται, χιλιάδες εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο μετακινήσεων.** Ένα σχολείο με αποσπασματικά αθροίσματα δεξιοτήτων αντί για πλήρη μόρφωση και θεώρηση του κόσμου. Ένα σχολείο γεμάτο με στείρες πληροφορίες, όπου η νέα γενιά θα παρακάμπτει ότι καλύτερο γέννησε η ανθρώπινη σκέψη και θα αφήνει για «αργότερα» την κριτική συνείδηση. Ένα σχολείο της αγοράς που προετοιμάζει έτσι τους μαθητές των λαϊκών στρωμάτων, να αποτελέσουν το νέο φθινό ευέλικο εργατικό δυναμικό, θυσία για εκμετάλλευση στο βωμό της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Κριτήριό τους δεν είναι οι ανάγκες των μαθητών, αλλά οι ανάγκες των δανειστών. Δηλαδή οι περικοπές σε σχολεία, εκπαιδευτικούς, μαθητές και χρηματοδότηση.

Κριτήριό τους δεν είναι η σταθερή εργασία, αλλά η εργασιακή ευελιξία και ομηρία.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.

Κριτήριό τους δεν είναι το σχολείο όπου αμβλύνονται οι κοινωνικές και ταξικές ανισότητες, δεν είναι το σχολείο της κριτικής και δημιουργικής σκέψης, αλλά το πολυδιασπασμένο φθινό και ευέλικτο σχολείο της αγοράς. Μια πιο ταξική εκπαίδευση, με τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα στον καιράδα. Με την καραμέλα της «αυτονομίας» των σχολείων που δρομολογεί την πλήρη επιχειρηματικοποίηση και ιδιωτικοποίηση των λειτουργιών τους να προωθείται με το πόρισμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Με τη λειτουργία των σχολείων να επαφίεται στον «πατριωτισμό» των εκπαιδευτικών και στην αναζήτηση πόρων – χορηγών ιδιωτών - με δεδομένη την υποχρηματοδότησή τους από το κράτος. Με την πλήρη λειτουργία και ενεργοποίηση της ΑΔΙΠΔΕ (εξωτερική αξιολόγηση) και της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, με βάση τις απαιτήσεις του ΟΟΣΑ.

Το νηπιαγωγείο στην τροχιά των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων...

Η αποδόμηση του παιδαγωγικού χαρακτήρα του ολόημερου νηπιαγωγείου, ανοίγει το δρόμο στη δημιουργία τμημάτων δημιουργικής απασχόλησης 3ωρης διάρκειας -πιθανόν σε σύντομο διάστημα υπό την εποπτεία των Δήμων- χρηματοδοτούμενα από το ΕΣΠΑ με voucher που θα δίνονται στο γονέα για να αγοράσει όπου θέλει το παιδί του, με προσωπικό όχι απαραίτητα εκπαιδευτικού και με ελαστικές μορφές εργασίας, μειώνοντας και τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας. Η έκδοση ταυτόχρονα και δεύτερης Υπουργικής Απόφασης που «καθορίζει το ωράριο των Νηπιαγωγών», θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «το μεγαλύτερο ανέκδοτο του καλοκαιριού»! Η αντιστοίχιση του ωραρίου με τους δασκάλους, με βάση το ν.4115/2013, σημαίνει ότι για το 99,99% των Νηπιαγωγών όχι απλά δεν αλλάζει τίποτα, αλλά νομοθετείται και με τη βούληση το 25ωρο (που στην πραγματικότητα είναι το 30ωρο).

...στο στόχαστρο και η ειδική αγωγή

Η ειδική εκπαίδευση διαχρονικά αποτελεί πεδίο εφαρμογής ελαστικών εργασιακών σχέσεων, κατηγοριοποιήσεων και πιλοτικών προγραμμάτων που στοχεύουν στη διάλυση του δημόσιου σχολείου. Παρά τις βαρύτερες δηλώσεις του υπουργού παιδείας, πολλά τμήματα ένταξης είναι ανενεργά, το ειδικό βοηθητικό προσωπικό δεν καλύπτει τις ανάγκες, ενώ οι παράλληλες στηρίξεις (1140 προσλήψεις για 5500 αιτήσεις) μοιράζονται συχνά σε δύο και περισσότερους μαθητές.

Κυρίαρχη είναι η λογική της πλήρους ευε-

λιξίας των εκπαιδευτικών, σε μια προσπάθεια «διαχείρισης» με το υπάρχον προσωπικό, χωρίς μόνιμους διορισμούς.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στοχεύει στην «πλήρη ένταξη» δομών, εκπαιδευτικών και μαθητών ειδικής εκπαίδευσης στα γενικά σχολεία, στην προσπάθεια εξοικονόμησης χρημάτων, αφού η ειδική εκπαίδευση στοιχίζει. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) έβαλαν τις βάσεις για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής και οι νομοθετικές ρυθμίσεις που άφησαν ως «πρόϊκα» στη νέα συγκυβέρνηση στέκονται αρωγοί στο έργο της.

Χρόνια και χρόνια υφάναμε τη σημαία μας με σιωπή, υπομονή, αδιαφορία...

Εφτά χρόνια στη δίνη των μνημονίων και της καπιταλιστικής κρίσης, και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, συνεχίζει την ολοκλήρωση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων υπηρετώντας την πολιτική της Ε.Ε, του ΔΝΤ και των τραπεζών, με το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, τις περικοπές των μισθών και των συντάξεων θέλοντας να μας πείσουν ότι η πολιτική αυτή είναι μονόδρομος, εφαρμόζοντας ότι δεν κατάφεραν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Οι νέοι αντισοφιστικοί νόμοι, η περικοπή των επικουρικών συντάξεων, η κατάργηση του ΕΚΑΣ, το ψαλίδισμα στο ΕΦΑΠΑΞ, η υπερφορολόγηση σε βάρος των λαϊκών εισοδημάτων (ΕΝΦΙΑ, ΦΠΑ), το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, (ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΑΔΜΙΕ, ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΕΛΒΟ, Κτηριακές Υποδομές) στο Υπερταμείο που θα διευθύνεται από τους πιστωτές, οι απολύσεις και η ανεργία, η γενίκευση της ελαστικής και απλήρωτης εργασίας, οι δραματικές μειώσεις των μισθών σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, το χτύπημα των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων με αιχμή την επαναφορά του αντιδραστικού "λοκ-άουτ" ως μέτρου καταστολής των απεργιακών κινητοποιήσεων των εργαζομένων, συμπληρώνουν το τοπίο της επόμενης μέρας της επόμενης αξιολόγησης για τη δόση των 2,8 δις.

...και αφελώς ή και με ιδιοτέλεια πιστεύαμε πως άμα μάθουμε να καταπίνουμε τις ταπεινώσεις και κοιτάζουμε τη δουλειά μας θα χάσουμε λιγότερα

Την ίδια στιγμή η Βελκουλέσκου του ΔΝΤ απαιτεί νέο αίμα από συνταξιούχους και μισθωτούς: νέες μειώσεις των υφιστάμενων, μειώσεις στο αφορολόγητο όριο και γενικότερα στις φοροπαλλήλας, ομαδικές απολύσεις, επαναφορά της ανταπεργίας και αναθεώρηση του συνδικαλιστικού νόμου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει άριστα τη δουλειά για την οποία, η σοσιαλδημοκρατία, έχει δώσει άπειρα δείγματα εδώ και δεκαετίες. Επιβάλλει τη μνημονιακή ατζέντα αντιμετωπίζοντας κάθε κοινωνική αντίδραση με το φόβητρο της κακιάς δεξιάς του Μπρεζνέφ, που επελαύνει υποσχόμενη ακόμα πιο σκληρά και αντιλαϊκά μέτρα. Ο στυγνός εκβιασμός που συμπυκνώνεται στο δίλημμα «μνημονιακή κυβερνώσα αριστερά ή ακόμα πιο μνημονιακή δεξιά», διαμορφώνει και το πολιτικό τοπίο του νέου δικομματισμού της μνημονιακής εποχής που απειλεί να ευνοήσει κάθε κοινωνική αντίσταση.

Πως θα αντιμετωπίσουμε αυτή την επίθεση;

Η εμπειρία μας από τους αγώνες των τελευταίων ετών δείχνει δύο πράγματα:

Ότι η παθητική αναμονή από τις κεντρικές πολιτικές εξελίξεις, η λογική ένας πολιτικός φορέας-μια κυβέρνηση θα μας λύσει το πρόβλημα ενώ εμείς θα παρακολουθούμε απαθείς, καθώς πλέον μια επικίνδυνη αυταπάτη, ειδικά καθώς η καπιταλιστική κρίση βαθαινει και ολοκληρωτο το πολιτικό σύστημα, με εφεδρεία τη Χρυσή Αυγή, υπηρετεί τη μνημονιακή βαρβαρότητα ή στην καλύτερη περίπτωση, αρκείται στην ανέξοδη, εκ του ασφαλούς καταγγελία της. Την εποχή της καπιταλιστικής επίθεσης ενάντια στους εργαζόμενους ο μόνος δρόμος είναι η γενίκευση των αγώνων με στόχο την ανατροπή και όχι τη διαμαρτυρία.

Ο κατεστημένος, κυβερνητικός, κρατικός, κομματικός συνδικαλισμός στη ΓΣΕΕ, στην ΑΔΕΔΥ, αλλά και στη ΔΟΕ, δε μπορεί να δώσει απάντηση στα τεράστια προβλήματα των εργαζομένων. Ο συνδικαλισμός αυτός σε όλες τις εκδοχές του, αρκείται να οργανώνει αποκλειστικά και μόνο απεργίες και κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, αρνούμενος ακόμα και να σκεφτεί καν αγωνιστικές μορφές ρήξης, συγκρούσεις και νικηφόρας πορείας για το κίνημα.

Η λογική της πτοπάθειας, η λογική να βγάζουμε απλά πολιτικά συμπεράσματα πάνω στα κοινωνικά συντρίμια και να αφήνουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων στον αντίπαλο –όπως έγινε στη μάχη για το ασφαλιστικό, είναι αναποτελεσματική. Οι προϋποθέσεις για να νικήσουν τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα, χτίζονται στους μαχητικούς αγώνες και στον αγωνιστικό συντονισμό όσων αγωνίζονται και των σωματείων τους. Αυτό το δρόμο της ρήξης και της ανατροπής οφείλουμε να επιχειρήσουμε, κι όχι να ανεχτούμε το βέβαιο «θάνατο» των δικαιωμάτων μας.

**Τέρμα, πια!
Ξανανοίγουμε χάρτες, κατεβάζουμε παλιά βιβλία, συγκρίνουμε τις εποχές. Ένα σάλπισμα καραβιού, μια φωτιά στο βουνό, μια ντουφεκιά στο κούτελο του φόβου.
Θα βγούμε πάλι!**

Αυταπάτες τέλος, ώρα για οργάνωση

Η απάντηση σε αυτή την επίθεση, θα κρίνει το μέλλον μας. Η έκβαση της αντιπαράθεσης, ακόμα και σε αυτά τα δύσκολα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από τις δικές μας επιλογές.

Τα κρίσιμα σημεία που συνιστούν μια αποτελεσματική απάντηση είναι:

1. Η συγκρότηση ενός πλατιού κοινωνικού πολιτικού μετώπου ρήξης, ανατροπής και σύγκρουσης με την ΕΕ, το ΔΝΤ και κάθε πολιτικό διαχειριστή αυτής της πολιτικής. Σε αυτό το μέτωπο έχουν θέση όλες οι δυνάμεις και αγωνιστές που συμφωνούν σε ένα ελάχιστο δυνατό πρόγραμμα ρήξης που θα υπηρετεί τα συμφέροντα της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Γι' αυτό και ένα τέτοιο μέτωπο μπορεί να επιβληθεί μόνο από τη βάση των εργαζομένων. Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, να συγκροτήσουμε ένα πλατύ, ενωτικό, εργατικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους

Δεν είναι παντοδύναμοι!

Ακόμα και στην εποχή της μεγάλης ανυδρίας, υπάρχουν αγώνες που μπορούν να επιμένουν, να μπλοκάρουν τα σχέδιά τους:

Είναι οι κινητοποιήσεις στις διευθύνσεις εκπαίδευσης, το μπλοκάρισμα των υπηρεσιακών συμβουλίων και οι καταλήψεις, που απέτρεψαν τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκατοντάδων συναδέλφων σε άλλες διευθύνσεις.

Είναι οι μάχες μπροστά στις κλούβες των ΜΑΤ στις πύλες του υπουργείου παιδείας στον αγώνα μας ενάντια στην αξιολόγηση.

Είναι οι εκατοντάδες αποφάσεις συλλόγων διδασκόντων των νηπιαγωγείων που υπερασπίζονται έμπρακτα το δημόσιο νηπιαγωγείο ενάντια στην υπουργική απόφαση Φίλη.

Είναι οι μαζικές κινητοποιήσεις της περσινής άνοιξης στο υπουργείο για μαζικούς διορισμούς.

Είναι τα σχολεία που ανοίγουν την αγκαλιά τους στα προσφυγόπουλα, κόντρα στο ρατσισμό. Είναι το μεγάλο κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, σε όσους από αυτούς διέφυγαν από τη γεωπολιτική του θανάτου για να βρεθούν αντιμέτωποι με την ελληνική εκδοχή ρατσισμού και ξενοφοβίας, που φτάνει στο σημείο να κλείνει ακόμα και τις πόρτες των σχολείων στα παιδιά τους.

Είναι οι διαδηλωτές που ακυρώνουν τους πλειστηριασμούς κατοικιών με τη μαχητική τους παρουσία μέσα στα δικαστήρια.

στόχους και πρόγραμμα ανατροπής, που θα απαιτεί την κατάργηση όλων των μνημονίων, δανειακής σύμβασης και εφαρμοστικών νόμων, θα αρνείται το μονόδρομο της πολιτικής που επιβάλλουν η Ε.Ε., το ΔΝΤ και οι ντόπιοι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, θα οργανώνει τον διεθνιστικό αγώνα για τη ρήξη και έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ, θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του και θα επιβάλλει την παύση πληρωμής του.

2. Η δημιουργία μεγάλων κινηματικών και αγωνιστικών γεγονότων με πολύμορφες αγωνιστικές μορφές, που θα υπερβαίνουν το πλαίσιο της διαμαρτυρίας, θα έρχονται σε ρήξη με το μνημονιακό καθεστώς, θα είναι κοινωνικά αποτελεσματικά και πολιτικά επικίνδυνα, θα συνδυάζουν παραδοσιακές μορφές πάλης και θα διαμορφώνουν μια εξεγερσιακή κατάσταση.

Τετάρτη 2 Νοέμβρη Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε

Οι εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια εκτός των άλλων είναι μια πανελλαδική καταγραφή. Καταγράφουν τάσεις και στέλνουν πολιτικά μηνύματα. Το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα, ισχυρό και ανερχόμενο εδώ και δυο δεκαετίες, απειλεί την ηγεμονία των κυρίαρχων παρατάξεων πρώτα απ' όλα στο πεδίο των γενικών συνελεύσεων, των μαζικών διαδικασιών των Συλλόγων, **υπερασπιζόμενο τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας καθώς και τα**

εργασιακά δικαιώματα όλων αυτών που εργάζονται στην εκπαίδευση, με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση.

Σήμερα, σε μια συγκυρία όπου ο κατεστημένος κρατικός - κυβερνητικός - κομματικός συνδικαλισμός βρίσκεται σε τροχιά κάμψης, έχει κρίσιμη σημασία, στις εκλογές της 2ης Νοέμβρη να καταγράψει μια καθαρή ήττα.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΜΑΣ ΣΕ ΚΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΠΕ – ΠΥΣΠΕ

Άμμος στα γρανάζια τους!

Στα μouxλιασμένα δωμάτια της συνδιαχείρισης, επιλέγουμε «οπωσδήποτε παράθυρο», το άπλετο φως, τον αέρα των ανοιχτών δρόμων, το δρόμο του κινήματος.

Η συμμετοχή μας στα όργανα ΚΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΠΕ – ΠΥΣΠΕ δεν έχει ως σκοπό τη συνδιαχείριση της κυβερνητικής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής αλλά την υπεράσπιση των εργασιακών, συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των μορφωτικών – εκπαιδευτικών δικαιωμάτων και αναγκών των μαθητών και της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης. Τα όργανα αυτά δεν αποτελούν για μας «άβατο».

Δεν τρέφουμε αυταπάτες.

→ **ΜΟΝΟ Η ΜΑΖΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΤΟΠΙΟ.**

→ **ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ, ΕΝΩΤΙΚΑ, ΜΑΧΗΤΙΚΑ.**

→ **ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ**

Μην αφήνεις κανέναν να αποφασίζει για σένα, χωρίς εσένα!

Για μας η στάση μας είναι ίδια μέσα, αλλά και έξω από τα υπηρεσιακά συμβούλια.

- ▶ Ανυπακοή σε οποιεσδήποτε λογικές που θέλουν τον εκπαιδευτικό απλό ιμάντα υλοποίησης της πολιτικής των μνημονίων.
- ▶ Ενημερώνουμε τους συλλόγους και αναδεικνύουμε στους συναδέλφους και την κοινωνία τα προβλήματα που συσσωρεύει η κυβερνητική πολιτική, το Υπουργείο και η Διοίκηση.
- ▶ Ελέγχουμε, καταγγέλλουμε, αποκαλύπτουμε τις αυθαίρετες, τις παράνομες ενέργειες, τις πελατειακές σχέσεις και τις αδιαφανείς διαδικασίες.
- ▶ Οι αιρετοί των Παρεμβάσεων λειτουργούν στη βάση των αρχών της συνεχούς λογοδοσίας στα σχήματα και τους Συλλόγους τους, της ανακλιτότητας, της εναλλαγής και της επιστροφής στην τάξη μετά τη λήξη της θητείας τους.
- ▶ Εφαρμόζουμε και υλοποιούμε τις αποφάσεις των συλλόγων και των Γενικών τους Συνελεύσεων.
- ▶ Είμαστε αντίθετοι με την κατάληψη κυβερνητικών θέσεων και τη μεταπήδηση από τη θέση του συνδικαλιστή σε θέση στελέχους εκπαίδευσης.
- ▶ Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε σχέση του συνδικαλισμού με τη διοίκηση, αντιστρατευόμενοι πάντα τον καθεστωτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό.
- ▶ Απέχουμε από κάθε διαδικασία αξιολόγησης, αγωνιζόμαστε, μαζί με τους συλλόγους και το κίνημα, για να μπλοκάρουμε κάθε τέτοια πράξη όταν χρειαστεί, φτάνοντας και στην παύση για να συμβάλουμε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Είναι αυτονόητο για μας ότι ο αιρετός δεν μπορεί να είναι υποψήφιος στέλεχος εκπαίδευσης.
- ▶ Οι αιρετοί μας απέχουν από τη διαδικασία επιλογής διευθυντών εκπαίδευσης.
- ▶ Ανιχνεύουμε νέους δρόμους αντίστασης και συλλογικής δράσης – παρέμβασης σε αυτό το εχθρικό τοπίο.

Αγαπητός Αθανάσιος Θεσσαλονίκη
Αγγελή Μαργαρίτα Γ' Αθήνας
Αθανασοπούλου Γεωργία Γ' Αθήνας
Αθανασούλα Ανθή Α' Αθήνας
Αθανασόπουλος Νικόλαος Α' Αθήνας
Αλεξίου Ανδρομάχη Ανατολική Αττική
Αλεξανδράκης Αναστάσιος Α' Αθήνας
Αλεξοπούλου Ελένη Γ' Αθήνας
Αναγνωσταράς Ιωάννης Δ' Αθήνας
Αναγνώστου Ελπίνη Δ' Αθήνας
Αναστασιάδης Δαμιανός Σέρρες
Αντωνίου Νίκη Ανατολική Αττική
Αραπάκη Αντωνία Ημαθία
Αρβανιτάκη-Κόκιανη Αγγελική (Γκέλυ)
Ημαθία
Αρκομάνη Ευανθία Πειραιάς
Ασβεστά Ειρήνη Καβάλα
Ατζέμης Αργύρης Β' Αθήνας
Βάσιου Όλγα Κέρκυρα
Βαρδαράματος Βαγγέλης Κεφαλονία
Βαρσόπουλος Βασίλης Β' Αθήνας
Βασιλείου Μαρία Πειραιάς
Βασιλειάδης Θωμάς Ξάνθη
Βασιλειάδου Δέσποινα Ανατολική Θεσ/κν
Βαφιά Μαρίκα Χίος
Βαϊνάς Παντελής Γ' Αθήνας
Βεδουράς Σταμάτης Ρέθυμνο
Βλάχου Ελένη Δυτική Θεσσαλονίκη
Βλάχου Παρασκευή (Βούλα) Δ' Αθήνας
Βουμβάκη Αιμιλία Α' Αθήνας
Βουρτσάκη Ευαγγελία (Βάνα) Αν. Θεσ/κν
Βούλγαρης Θεόδωρος Μαγνησία
Βυρίνη Κωνσταντίνα Πειραιάς
Γαλάνης Γεώργιος Πειραιάς
Γεωργαντά Ντίνα (συνεργ.) Γ' Αθήνας
Γεωργιοπούλου Κωνσταντίνα Αργολίδα
Γεωργιόπουλος Γεώργιος Α' Αθήνας
Γιακουμάκης Νικόλαος Εύβοια
Γιαννά Σταματία Δωδεκάνησα
Γιαννετοπούλου Αγγελική Β' Αθήνας
Γκαραγκάνη Αγγελική Καρδίτσα
Γκιουλουμίδης Γεώργιος Δυτ. Θεσ/κν
Γκόλφη Ανδρονίκη Β' Αθήνας
Γκότσης Βασίλης Γ' Αθήνας
Γουτικίδου Αναστασία (Τασούλα) Ροδόπη
Γούλας Φώτης Γ' Αθήνας
Γούλας Χρήστος Τρίκαλα
Γράφου Ματίνα Α' Αθήνας
Γραββάνη Ελένη Χανιά
Γρηγοριάδου Δέσποινα Δ' Αθήνας
Δάλλη Μαρία Σάμος
Δίπλα Αναστασία Α' Αθήνας
Δασκαλάκη Όλγα Γ' Αθήνας
Δεμέστιχας Παναγιώτης Γ' Αθήνας
Δημητρίου Αναστασία Πειραιάς
Δημητρίου Αναστασία Πειραιάς
Δημοπούλου Αικατερίνη Β' Αθήνας
Διακάκη Τζένη Πειραιάς
Δομούζη Σταυρούλα Δυτική Αττική
Δούκα Ευαγγελία Δυτική Αττική
Δράκογλου Αναστασία Σέρρες
Ευαγγέλου Στεργιανώ Τρίκαλα
Ευσταθίου Ευστάθιος Φθιώτιδα
Ζάχου Ελένη Λέσβος
Ζαγουριανού Μαργαρίτα Γ' Αθήνας
Ζαμπούλακης Νικόλαος Ηράκλειο
Ζαρκινού Βασιλική (Βάσω) Α' Αθήνας
Ζώης Βασίλης Τρικάλων
Ηλιοπούλου Σταυρούλα Δυτική Αττική
Θάνος Ιωάννης Χανιά
Θαλάσση Ευθυμία Α' Αθήνας

Θεοδοσάτος Γεώργιος Μεσσηνία
Θεοδουρούλα Χρυσούλα Πειραιάς
Θεοδωρίδου Παρασκευή (Βούλα) Α' Αθήνας
Θεοδωρόπουλος Θεόδωρος Α' Αθήνας
Ιακώβου Λεμονιά (Νένα) Δυτική Αττική
Ιωσηφίδου Άννα Β' Αθήνας
Καλντατζή Θεοδώρα Ροδόπη
Καβακλής Λουκάς Α' Αθήνας
Καββαδία Φωτεινή Β' Αθήνας
Κακαές Φώτης Αιτωλοακαρνανία
Κακαγιάννης Αντώνιος Σάμος
Καλημεριδής Γεώργιος Κυκλάδες
Καλλώνης Σταύρος Πειραιάς
Καλοξύλου Γενοθέφα (Φούλη) Πειραιάς
Καλούσης Ακρίτας Πειραιάς
Καλπία Βαΐα (Βάνα) Ροδόπη
Καλύβας Κωνσταντίνος Χανιά
Καμπούρης Δημήτριος Αν. Θεσ/κν
Κανδηλώρος Χρήστος Ανατολική Αττική
Καπακτής Αλέξανδρος Δυτ. Θεσ/κν
Καπακτής Δημήτριος Αν. Θεσ/κν
Καπόνης Χρήστος Πειραιάς
Καραβά Λελούδα (Λίλιαν) Μεσσηνία
Καραβέντζας Θωμάς Φωκίδα
Καραγκούνη Βασιλική Ημαθία
Καραμήτρου Χρυσάνθη Β' Αθήνας
Καριώτου Ευτυχία Λέσβος
Κατή Γιαννούλα (Άννα) Αιτωλοακαρνανία
Κατσαρού Ιωάννα του Αποστόλου
Δυτ. Θεσ/κν
Κατσορίδα Βαρβάρα Α' Αθήνας
Καψάλης Θεόδωρος Λακωνία
Κεφάλα Μαρία Πειραιάς
Κιτσούλη Ελένη Πιερία
Κλιάφα Άρτεμις Α' Αθήνα
Κολοτούρου Ευγενία (Βένια) Πειραιάς
Κολωνιώτου Αναστασία Αργολίδα
Κοντελής Αθανάσιος Γ' Αθήνας
Κοντοφάκας Αθανάσιος Πιερία
Κορδύλας Ξενοφών Αν. Θεσσαλονίκη
Κοσμοπούλου Φωτεινή Λάρισα
Κοτίνης Χρήστος Αν. Θεσσαλονίκη
Κοτρώτσιος Νικόλαος Γ' Αθήνας
Κουκουβίνου Βασιλική Β' Αθήνας
Κουλιούμπας Οδυσσέας Δυτ. Θεσσαλονίκη
Κουρούκλης Διονύσιος Ημαθία
Κουρσάρης Αντώνιος Κέρκυρα
Κουρτέση Κατερίνα Γ' Αθήνας
Κουτσώνης Βύρωνας Πειραιάς
Κούρτη Ιουλία Θεσπρωτία
Κυπραίος Εμμανουήλ Αχαΐας
Κυριαζίδης Γεώργιος Ροδόπη
Κωνσταντινίδης Σάββας Σέρρες
Κωστόπουλος Ηλίας (συνεργ.) Γ' Αθήνας
Κώστη Αγαθή Β' Αθήνας
Λαδά Χρυστίνα Μεσσηνία
Λαθήρα Βάσω Κυκλάδες
Λαλίδης Αστέριος Πιερία
Λεπουργίδου Κατερίνα Πειραιάς
Λεφάκη Λένα Πειραιάς
Λιάμπας Γεώργιος Αν. Θεσσαλονίκη
Λιουλιάκη Δήμητρα Ροδόπη
Μάζαρης Βασίλειος Α' Αθήνας
Μαγαλιού Σταματή (Μάτα) Δυτ. Θεσ/κν
Μακρής Βασίλης Δ' Αθήνας
Μακρυγιάννης Στέφανος Ροδόπη
Μαλανδράκη Βασιλεία Χανιά
Μαλαχά Ελένη Κέρκυρα
Μανής Κωνσταντίνος Δωδεκάνησα
Μαντζώρος Φώτιος Σάμος
Μαριόλης Δημήτριος Α' Αθήνας
Μαρούτας Ιωάννης Δυτική Αττική
Μαυροφρύδη Στέλλα Χανιά
Μαχαίρα Ελευθερία Πειραιάς
Μελαμπιανάκη Ζαμπία (Ζέττα) Δ' Αθήνας
Μελιόπουλος Ιωάννης Ημαθία

Μενδώνης Πέτρος Πειραιάς
Μιλτσακάκης Μιχαήλ Α' Αθήνας
Μικάλογλου Στέλα Πειραιάς
Μοναστήρας Κωνσταντίνος Β' Αθήνας
Μουδίου Ελένη Πειραιάς
Μουκατεμίδης Αναστασία Κυκλάδες
Μουντούρης Παναγιώτης Μαγνησία
Μουστάκα Ανθούλα (Ανθή) Τρίκαλα
Μουστάκας Μιχαήλ Ανατολική Αττική
Μούκα Γεωργία Δ' Αθήνας
Μπίσσια Σταυρούλα Δυτική Αττική
Μπαζώρας Ιωάννης Αιτωλοακαρνανία
Μπαλάς Χαράλαμπος Α' Αθήνας
Μπαμπάνης Κώστας Πειραιάς
Μπεβούδα Βασιλική Α' Αθήνας
Μπερμπατιώτη Δήμητρα Α' Αθήνας
Μπερμπερίδης Σάββας Σέρρες
Μπιχαρικοπούλου Ευδοξία (Εύη) Α' Αθήνας
Μπογιατζή Σοφία Α' Αθήνας
Μπουργουτζής Ηλίας Κέρκυρα
Μπουρδομπούρα Γεωργία Πέλλα
Μπόζα Ελευθερία Β' Αθήνας
Μότσιου Σπυριδούλα Α' Αθήνας
Νασιόπουλος Δημήτριος Α' Αθήνας
Νικολάου Βασιλική Α' Αθήνας
Νικολάου Κυριακή Πειραιάς
Νικολάρας Ιωάννης Γ' Αθήνας
Νικολάρας Λάμπρος Πειραιάς
Νικολοπούλου Παυλίνα Γ' Αθήνας
Νικολούδης Δημήτριος Δυτ. Θεσ/κν
Ντούμας Παναγιώτης Ξάνθη
Ντόνα Αικατερίνη Α' Αθήνας
Ξύδης Γεώργιος Α' Αθήνας
Παβέλης Παναγιώτης Πέλλα
Παλαισιδίου Ελευθερία Δ' Αθήνας
Παναγιώτου Παναγιώτης Κέρκυρα
Παντελίδης Κωνσταντίνος
(Ντίνος Δυτ. Θεσ/κν)
Παπαβασιλείου Θανάσης Γ' Αθήνας
Παπαγεωργίου Ιωάννης Β' Αθήνας
Παπαδάκη Μαγδαληνή Α' Αθήνας
Παπαδοπούλου Ελισάβετ Λακωνία
Παπαδοπούλου Μαρία Δυτική Θεσσαλονίκη
Παπαδοπούλου Σοφία Πειραιάς
Παπαθανασίου Αργύριος Μαγνησία
Παπαμηνά Μαργαρίτα Χανιά
Παπανικολάου Παρασκευή (Βούλα) Δυτ.
Αττική
Παπαποστόλου Ελένη Α' Αθήνας
Παπασιμάκη Κατερίνα Πειραιάς
Παπασπύρος Νικόλαος Β' Αθήνας
Παπαστύλος Μιχάλης Φωκίδα
Παπασιμπας Βασίλειος Έβρος
Παπαφίλιππου Παναγιώτα Καβάλα
Παπαχρόνης Δημήτριος Αρκαδία
Παππά Ιωάννα Γ' Αθήνας
Παππάς Θεόφιλος Ιωάννινα
Παρασκευά Αναστασία Καρδίτσα
Παραφόρου Αλεξάνδρα (Άντα) Α' Αθήνας
Πατέλη Βιολέτα Ανατολική Αττική
Πατσόγλου Σάββας Δυτική Θεσσαλονίκη
Πενταγιώτη Αλεξάνδρα Δ' Αθήνας
Πετρίδου Θεώνη Πειραιάς
Πετροπούλου Έλενα Δυτική Αττική
Πλακονούρη Διονυσία (Σίσυ) Μεσσηνία
Πολάκης Γεώργιος Ρέθυμνο
Πολυχρονιάδης Δημήτριος Β' Αθήνας
Ποντικιάκης Φώτης (συνεργ.) Χανιά
Προκόβας Χρήστος Πειραιάς
Προκόπη Αδριανή Α' Αθήνας
Ρέππα Κωνσταντίνα Α' Αθήνας
Ρέππας Χρήστος Πειραιάς
Ρήγα Αικατερίνη Χαλκιδική
Ρίζος Σεραφείμ Χανιά
Ρεβίθη Κατερίνα Πειραιάς
Ροντογιάννης Αριστείδης Λευκάδα

Σάμιος Παναγιώτης Γ' Αθήνας
Σαγιάνου Άννα Δ' Αθήνας
Σακελαροπούλου Αθηνά Α' Αθήνας
Σακκούλης Δημήτρης Αχαΐα
Σαπρίκης Λάμπρος Ιωάννινα
Σγατζός Αριστείδης Λέσβος
Σεφεριάδου Ελένη Λάρισα
Σιμήνου Ευαγγελία Εύβοια
Σιουμπάλας Ηλίας Γ' Αθήνας
Σιούλας Ιωάννης Πειραιάς
Σιούτσης Αθανάσιος (Σάκης) Γ' Αθήνας
Σκορτσάλης Παναγιώτης Αχαΐα
Σκοπελίτου Μαρία-Ειρήνη Α' Αθήνας
Σκούρα Μαρία Γ' Αθήνας
Σμηλίου Ηλίας Δυτική Θεσσαλονίκη
Σμηλίου Μαρία Αν. Θεσσαλονίκη
Σουρβίνος Χρυσάνθος Α' Αθήνας
Σούλιου Δήμητρα Α' Αθήνας
Σηπλιοπούλου Αικατερίνη Α' Αθήνας
Σπουργίδου Φωτεινή Ροδόπη
Σπυριδάκη Μαριάννα Πειραιάς
Σπυριδάκης Γεώργιος Ηράκλειο
Σταρακάς Λεωνίδας Αν. Θεσσαλονίκη
Σταυροπούλου Άννα-Μάγια Β' Αθήνας
Στερνάκη Ευαγγελία Ηράκλειο
Στεφανουδάκης Εμμανουήλ Γ' Αθήνας
Στυλιανού Στέλλα Λέσβος
Στόλης Νικόλαος Δυτική Θεσσαλονίκη
Συνοδινού Σοφία Β' Αθήνας
Ταζοπούλου Στεργιανή Α' Αθήνας
Ταμπάκης Θεολόγος Ξάνθη
Τζαβέλλα Βασιλείου Ευαγγελία Τρίκαλα
Τζελέτας Νικόλαος Ιωάννινα
Τζελαλίδης Γεώργιος του Γρηγορίου
Αιτωλοακαρνανία
Τζωρτζακάκης Γεώργιος Δωδεκάνησα
Τολιάκης Βασίλειος Β' Αθήνας
Τουλιγαρίδης Κων/νος Ανατολική Αττική
Τουρλούπης Κωνσταντίνος Α' Αθήνας
Τούλη Σοφία του Γιαννούλη Α' Αθήνας
Τραγά Στέλλα του Αντωνίου Γ' Αθήνας
Τρώντσιου Ευαγγελία (Λίτσα) του Αλκιβιάδη
Δυτική Θεσσαλονίκη
Τσίτσας Άρης του Γεωργίου Λασιθί
Τσαγκαράτου Αιμιλία Α' Αθήνας
Τσακανίκα Σταυρούλα Δ' Αθήνας
Τσαρούχα Δήμητρα Βοιωτία
Τσιλικίδης Ευθύμιος Αν. Θεσσαλονίκη
Τσιούπης Κωνσταντίνος Ιωάννινα
Τσισμαλίδου Ιωάννα Β' Αθήνας
Τσολακίδης Ηλίας Κορινθία
Τσολακίδης Χρήστος Πέλλα
Τσουκάλης Δημήτριος Γ' Αθήνας
Φαινέκος Γιάννης Πειραιάς
Φανερωμένος Χρήστος Σέρρες
Φουρκαλίδης Ευστράτιος Κέρκυρα
Φραντζή Αννέτα Γ' Αθήνας
Φρύδα Μαρία Γ' Αθήνας
Φόβου Μαρία Α' Αθήνας
Φώλια Στέλλα Τρίκαλα
Χάλαρη Μαρουλία Πειραιάς
Χαλαστώνης Θεόδωρος Ημαθία
Χαλβατζιδάκης Δημήτρης Α' Αθήνας
Χαλικιά (Αναστασία) Τατιάνα Α' Αθήνας
Χαρμάνης Σπύρος Γ' Αθήνας
Χατζηαλεξίου Ευάγγελος Κοζάνη
Χατζηπαύλου Γεώργιος Δυτ. Θεσσαλονίκη
Χατζοπούλου Σοφία Κυκλάδες
Χηπάκη Αναστασία Αν. Θεσσαλονίκη
Χριστάκου Κατερίνα Α' Αθήνας
Χριστοδουλάκη Ειρήνη (Ρένα) Δυτ. Θεσ/κν
Χριστοδούλου Αστέριος Λάρισα
Χριστοθανοπούλου Παρασκευή Γ' Αθήνας
Χριστοπούλου Αφροδίτη Μεσσηνία
Χριστοφόρου Νικόλαος Δυτ. Θεσσαλονίκη
Χρόνης Γεώργιος Γ' Αθήνας

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συμπειρώσεις Π.Ε.